

בית משפט השלום ירושלים
א 20966/98
נ. מדינת ישראל
בתאריך פתיחה: 14/10/98

סוג עניין: 202
חדר דין: רגיל

בבית משפט השלום בירושלים

בעניין :

קראג'ה, ת.ז. _____
שמענו: בית קראג'ה
שכונת "הקאמפ"
חלחול, נפת חברון

ע"י ב"כ עו"ד מיכל פינצ'וק (מ.ר. 21600)
ו/או אליהו אברם (מ.ר. 11851)
ו/או הישאם שבאיטה (מ.ר. 17362)
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

- נ ג ד -

מדינת ישראל - משרד הבטחון

באמצעות פרקליטות המדינה - מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אבחב 64924
טל': 03-6970222; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזיקין, נזקי גוף

סכום התביעה: כשיעור סמכות בית המשפט

כתב תביעה

1. התובע הוא יליד 1925, אלמן, עיתונאי ואיש ציבור.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, הייתה בכל הזמנים הרלבנטיים לכתב התביעה האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולות חיילי צה"ל בחברון, בה אירע האירוע שיתואר להלן.
3. א. בתאריך 17.6.97, סמוך לשעה 10:30, יצא התובע מביתו שבחלחול לחברון.

ב. התובע, פניו מועדות לכיוון השוק הישן של חברון, הלך מצפון לכיוון דרום ברחוב באב אל-זוויה ועצר לביקור בבית מרקחת קוואסמה שבבעלות חברו, _____ אל קוואסמה. בית המרקחת, שהיה פתוח לציבור, ממוקם בחזית רחוב באב אל-זוויה, כ-60 מטר צפונית מהצטלבות רחוב בית הדסה עם רחוב באב אל-זוויה.

לאחר שיחת חולין בת מספר דקות נפרד התובע מחברו ויצא חזרה לרחוב. טרם צאתו לרחוב בחן התובע האם קורים אירועים מיוחדים מחוץ לבית המרקחת, ומשנוכח שאין ושברחוב מתנהלת תנועה של הולכי רגל, יצא החוצה.

ג. התובע צעד מספר צעדים דרומה ברחוב באב אל-זוויה, לכיוון השוק הישן, כשלפתע, שניות אחדות לאחר צאתו מבית המרקחת ומיד לאחר שהבחין בקבוצת חיילים העומדים ברחוב בית הדסה, שמע יריה וחש כאב עז במצחו מצד ימין. התובע נפל על הקרקע ואיבד את הכרתו.

4. א. בדיעבד התברר כי חייל צה"ל ירה כדור גומי במצחו של התובע, כאשר לטענת צה"ל (כפי שבאה לידי ביטוי בנספח ד' לכתב התביעה, המצורף להלן), נפצע התובע במהלך הפרות סדר באזור היישוב היהודי בחברון.

ב. התובע לא השתתף בהפרות סדר, לא הבחין בהן, וכוחות צה"ל לא עשו דבר על מנת להזהירו ולהזהיר עוברי אורח תמימים אחרים שכמותו מלכת ברחוב באב אל-זוויה, או על מנת למנוע את התקרבותם לאזור של עימותים.

חקירת האירוע

5. בתאריך 6.8.97 פנה התובע באמצעות בא-כוחו מעמותת המוקד להגנת הפרט לפרקליט פיקוד מרכז של צה"ל. התובע דיווח על האירוע בו נפגע וביקש כי תיפתח חקירה בנוגע לנסיבות פציעתו.

מצ"ב העתק המכתב המסומן נספח א' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

6. בתאריך 14.12.97, לאחר שני מכתבי תזכורת מאת המוקד להגנת הפרט בימים 13.10.97 ו-2.11.97, נשלח מכתב תשובה מפרקליט פיקוד מרכז המודיע, כי "טרם הסתיים בירורנו עם הגורמים הרלבנטיים בנוגע לתלונה זו. עם סיום הבירור נעדכנכם".

מצ"ב העתק מכתב התשובה, המסומן נספח ב' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

7. בתאריך 22.1.98 פנה מנהל המחלקה המשפטית של המוקד להגנת הפרט במכתב לפרקליט הצבאי הראשי, בו ביקש לדעת מתי ניתנה הוראה לפתוח בחקירת המקרה ואם לא ניתנה הוראה כאמור, מדוע לא.

מצ"ב העתק המכתב המסומן נספח ג' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

8. בתאריך 12.2.98 השיב ראש לשכת הפרקליט הצבאי הראשי לב"כ התובע, כי טרם מוצה הבירור הראשוני. "עם מיצוי הבירור, תשקל האפשרות להורות על פתיחה בחקירה פורמאלית בנושא זה", נאמר במכתבו.

מצ"ב המכתב המסומן ד' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

9. בעקבות מכתב תזכורת נוסף מיום 9.4.98 מהמוקד להגנת הפרט, התקבל בתאריך 21.5.98 מכתב מאת פרקליט פיקוד מרכז, לפיו טרם נסתיים הבירור לגבי הנסיבות בהן נפצע המתלונן.

מצ"ב מכתב התשובה המסומן ה' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

10. עד מועד הגשת כתב תביעה זה "טרם נסתיים הבירור לגבי נסיבות האירוע".

11. נטל הראיה

א. התובע יטען כי אין הוא יודע ואין ביכולתו לדעת מה היו הנסיבות שגרמו למקרה אשר הביא לנזקו, כי הנזק נגרם ע"י נכס שלנתבעת או לשלוחיה היתה שליטה מלאה עליו וכי נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם המסקנה שהנתבעת או שלוחיה לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה שהם כן נקטו זהירות סבירה. על כן על הנתבעת להוכיח כי האירוע ארע שלא ברשלנותה ולא ברשלנות שלוחיה.

ב. כן יטען התובע כי הנזק נגרם לו ע"י דבר מסוכן וכי הנתבעת או שלוחיה הם הבעלים של הדבר או ממונים עליו ולכן על הנתבעת הראיה שלא היתה לגבי הדבר המסוכן התרשלנות שתחוב בגינה.

ג. בנוסף יטען התובע, כי הימנעותן של רשויות החקירה של הנתבעת מלערוך חקירה בעניין תלונתו, כמפורט בסעיפים 5 עד 10 לעיל לכתב התביעה, גרמה לו נזק ראייתי, המונע כל אפשרות לדעת את הנסיבות שהביאו לפציעתו. לפיכך, על הנתבעת נטל הראיה להוכיח כי אירוע פציעתו של התובע ונזקיו לא נגרמו ברשלנותה של הנתבעת ולא ברשלנות שלוחיה.

12. רשלנות

מבלי לגרוע מטענותיו בדבר נטל הראיה, יוסיף התובע ויטען כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת של החייל שביצע את הירי שגרם לנזקיו ו/או של חבריו שלא מנעוהו, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. ירה ללא הבחנה ו/או הצדקה ברחוב של בתי מסחר, בו הלכו עוברי אורח תמימים, ביניהם התובע, תוך סיכון חיי אדם וגופו.

ב. ירה ללא הבחנה ו/או הצדקה בקרבת בית מרקחת, הפתוח לציבור, תוך סיכון חיי אדם וגופו.

ג. השתמש בנשק באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות פתיחה באש.

ד. ביצע את הירי כאשר לא נשקפה לו ו/או לחבריו ו/או לתושבי המקום סכנה ממשית המצדיקה פתיחה באש.

ה. לא פעל כפי שחייל סביר ומיומן היה פועל בנסיבות העניין.

ו. לא מנעו ביצוע הירי אף שבנסיבות האירוע צריכים היו לעשות כן.

ז. לא שמרו על שלום הציבור בכלל ועל שלום התובע בפרט, עליו הם אמונים לשמור.

ח. לא מנעו מעוברי אורח תמימים, ביניהם התובע, מלהתקרב לאזור של עימות, בו בוצע הירי, ו/או לא הזהירו אותם בפני סכנה.

13. הפרת חובות חקוקות

בנוסף יטען התובע כי החיילים שלוחי הנתבעת, הפרו את החובות החקוקות המפורטות להלן, אשר נועדו להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וכי הפרתן היא אשר גרמה לנזקים להם טוען התובע:

א. סעיפים 4 ו-11 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, האוסרים על פגיעה בגופו ובכבודו של האדם ומחייבים את כל רשויות המדינה, ובכלל זה חיילי צה"ל, לכבד זכויות אלו ולהגן עליהן.

ב. סעיף 280(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), המחייב כל עובד ציבור, לרבות חייל, שלא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכות הפרט תוך שימוש לרעה בסמכותו.

ג. סעיף 334 לחוק העונשין, האוסר כל מעשה פגיעה שלא כדין.

ד. סעיף 341 לחוק העונשין, האוסר עשיית מעשה שלא כדין או המנעות מעשיית מעשה שחובה לעשותו, הגורם לחבלה לאדם.

ה. סעיף 72 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן: "חוק השיפוט"), האוסר כל מעשה הגורם או עלול לגרום חבלה לגופו או נזק לבריאותו של אדם אחר.

ו. סעיף 127 לחוק השיפוט, המחייב כל חייל שלא להתרשל במילוי תפקידו בצבא.

ז. סעיף 134 לחוק השיפוט, המורה לכל חייל לפעול באופן סביר כדי

למנוע דבר עבירה שחייל אחר זומם או מנסה לעבור.

ח. תקנות 43 ו-46 לתקנות המצורפות לאמנת האג בדבר דיניה ומנהגיה של המלחמה ביבשה משנת 1907, המחייבים את כוחות צה"ל לשמור על ביטחון הציבור ועל חיי אדם באזור הנתון לתפיסה לוחמתית.

אחריות הנתבעת

14. הנתבעת אחראית אחריות שילוחית להפרת חובות חקוקות ו/או לרשלנות של החייל שירה בתובע ו/או של החיילים שהיו שותפים לאירוע הירי ו/או לא מנעו אותו, וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה, הכל כמפורט בסעיפים 12 ו-13 לעיל לכתב התביעה.

15. הנתבעת אף אחראית לאירוע ולנזקיו של התובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. הפקידה נשק "גומי" בידי חיילים והרשתה ו/או הורתה להם לעשות שימוש בנשק זה באזורים הומי אדם למרות הסכנות החמורות לגוף ולנפש הנובעות מפגיעת כדורי גומי ומבלי שהדריכה את חייליה כראוי לגבי סכנות אלו.

ב. לא דאגה לקיום הוראות הפתיחה באש על ידי החיילים שהינם פקודיה.

ג. לא פעלה די ולא הדריכה או הכשירה את החיילים בידיהם הפקידה נשק קטלני בעניין הוראות הפתיחה באש ו/או מילוי אותן הוראות.

ד. הפקידה נשק קטלני בידי חיילים שאצבעם מהירה על ההדק ו/או לא הנחתה אותם כראוי לגבי חובת הזהירות בשימוש בנשק שהופקד בידיהם.

ה. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים בכלל ובמקום האירוע בפרט.

ו. הפנתה לאזור האירוע כוח בלתי מיומן.

ז. לא חקרה את האירוע בו נפגע התובע, או לא ערכה חקירה תוך זמן סביר לאחר קבלת תלונתו של התובע.

16. התובע יטען בנוסף כי הימנעות רשויות החקירה, שהינם אורגנים ו/או שלוחים של הנתבעת, מלחקור את האירוע, הינה מחדל רשלני, אשר סיכל את אפשרותו של התובע לאתר את החייל שירה בו ואת חבריו ובכך נוצר חוסר ודאות לגבי זהותו של מי שירה את הכדור שפגע בתובע.

הימנעות הנתבעת מחקירת האירוע, מקשה על בירור העובדות הנוגעות לאירוע ומקשה על התובע, המבקש סעד בגין הנזק שנגרם לו על לא עוול בכפו.

הנזק הראייתי שגרמה הנתבעת ניתן לשומה, גובהו כגובה הנזקים הישירים של התובע, ככל שהנזק הראייתי מונע מהתובע להיפרע בגין נזקים ישירים אלו.

נזקי התובע

17. ממקום האירוע פונה התובע, ע"י עוברי אורח, לבי"ח עאליה שבחברון ומשם הועבר באמבולנס לבי"ח אלאהלי.

בבי"ח אלאהלי אובחן התובע כסובל מפגיעת קליע גומי בראשו. לתובע בוצעה בדיקת C.T. ממנה עלה כי לתובע נגרם שבר בעצם הגולגולת הקדמית מימין ושטף דם באזור הפגוע.

18. התובע אושפז בבי"ח אלאהלי מיום 17.6.97 עד ליום 9.7.97. במהלך אישפוזו עבר התובע שני ניתוחים בראשו לניקוז שטף הדם.

מצ"ב מכתב השחרור מבית החולים מיום 9.7.97, המסומן נספח ו' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

19. עובר לאירוע, היה התובע בריא בגופו ובנפשו ותפקד באופן מלא, בהתאם לגילו, בכל מישורי החיים. מאז האירוע חלה הידרדרות משמעותית בתפקודו של התובע. התובע סובל מירידה חדה בריכוז ובזיכרון, הפרעות בשינה בשל כאבים בראשו באזור התבלה, ירידה בשמיעה באוזן ימין ובראייה בעין ימין, איטיות כללית בתפקודו המוטורי, רעד ותחושת כאבים בכל הגוף. כמו כן אין התובע יציב על רגליו.

20. א. פרופסור _____ ארגוב, מומחה בנוירולוגיה, בדק את התובע ביום 16.7.98 וקבע כי התובע סובל מנכות צמיתה בשיעור 20% בגין הפגיעה המוחית בעקבות האירוע ובנוסף נכות צמיתה בשיעור 5% בשל חוסר העצם במצחו בגין האירוע ובעקבותיו.

מצ"ב חוו"ד פרופסור ארגוב, המסומנת נספח ז' והמהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

ב. לאור המלצתו של פרופ' ארגוב בחוות-דעתו, יבקש התובע לשמור על זכותו לצרף בשלב מאוחר יותר חוות-דעת רפואיות בתחומי הראייה והשמיעה.

ג. לאור אופי מגבלותיו של התובע ובהתחשב במקצועו והשכלתו אין ספק כי נכותו התפקודית גדולה בהרבה מנכותו הרפואית.

21. א. מאז שנת 1972 עבד התובע כעיתונאי. התובע פירסם מאמרי הגות פוליטית ותרבות. עבודתו נעשתה מביתו והוא עתיד היה להמשיך ולעבוד בה כל עוד כוחו במותניו.

ב. התובע עבד כעיתונאי עצמאי ("פרילנסר") והשתכר 50 דולר עבור כל מאמר שפורסם מפרי עטו. כמו כן עבד התובע כיועץ עריכה של רבעון בשם "אלסנאבל" והשתכר כ-150 דולר בחודש. בממוצע השתכר התובע כ-500 דולר לחודש מעבודותיו אלו.

ג. מאז האירוע בו נורה התובע ובגין מגבלותיו כתוצאה מהפגיעה בו, חדל התובע מעבודתו העיתונאית והוא אינו מסוגל לחדשה ולהשתכר ממקצועו.

22. עובר לאירוע נטל התובע חלק בפעילות ציבורית ענפה. התובע יסד את אגודת "הרפא"ה", אגודה ששמה לה למטרה לטפל בבעיות סוציו-אקונומיות של בני חמולת התובע. התובע שימש כיו"ר האגודה, אירגן וניהל את ישיבותיה ודאג לפעולותיה השוטפות. פעילות התובע בתחום הציבורי גרמה לו סיפוק רב, אינטלקטואלי ורגשי.

מאז האירוע ובגין מגבלותיו חדל התובע ליטול חלק בפעילות האגודה והדבר גורם לו עוגמת נפש רבה.

23. מאז האירוע נתון התובע במעקב המחלקה הנוירוכירורגית בבי"ח אלאהלי. מתוך נסיון להיטיב את מצבו הבריאותי נסע התובע, עד למועד הגשת תביעה זו, ארבע פעמים לירדן ונבדק ע"י רופאים ירדנים, ציבוריים ופרטיים. לתובע נגרמו הוצאות רבות בגין נסיעות אלו לירדן, בשל השימוש בתחבורה ציבורית ופרטית לבתי החולים והקליניקות בירדן ועבור הטיפולים והבדיקות הפרטיות שעבר שם. הוצאות התובע בגין נסיעות וטיפולים אלו מסתכמות, עד כה, בכ-2,000 דינר ירדני.

24. מאז האירוע ובעטיו נזקק התובע והינו עתיד להמשיך ולהזדקק לטיפול רפואי ותרופתי.

25. מאז האירוע נזקק התובע לסיוע צמוד בניהול משק הבית והוא נאלץ לשכור שירותי עזרה יומיים בתשלום.

26. מאז האירוע הדרדר כושר הליכתו של התובע. התובע, אשר נהג בעבר להשתמש בשירותי התחבורה הרגילים (מונית שירות) על מנת להגיע מביתו מידי יום העירה לחברון, נאלץ כעת להשתמש במוניות מיוחדות מביתו והדבר כרוך בהוצאה כספית ניכרת.

27. להלן פירוט הנזקים אשר על הנתבעת לפצות את התובע בגינם:

נזק מיוחד

א. הפסד השתכרות בעבר 35,000 ש"ח

ב. טיפולים רפואיים ונסיעות לטיפולים רפואיים 11,000 ש"ח

15,000 ש"ח

ג. עזרה בניהול משק הבית בעבר

8,000 ש"ח

ד. נסיעות בעבר

נזק כללי

א. הפסד השתכרות ו/או כושר השתכרות

ב. עזרת הזולת בעתיד

ג. טיפולים רפואיים, ונסיעות לטיפולים רפואיים בעתיד

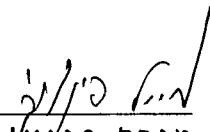
ד. נסיעות בעתיד

ה. כאב וסבל

28. לבית המשפט הנכבד סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה זו.

29. אשר על כן מתבקש בית המשפט לזמן את הנתבעת ולחייב אותה לשלם לתובע פיצויים כמפורט לעיל, בצירוף הוצאות משפט, וכן ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה בגין כל אחד מהסכומים ממועד הוצאתו ו/או פסיקתו, לפי העניין, ועד לתשלום המלא בפועל.

ירושלים, היום 14 לחודש אוקטובר, שנת 1998.

מיכל פינצ'וק, עו"ד
ב"כ התובע

לוט: נספחים א'-ז'

(ת.ש. 11454, מ.מ. 21400)

תאריך: 6.8.97

בתשובתך נא ציין: 11454

רשום

לכבוד
סא"ל אבנר ירקוני
פרקליט פיקוד מרכז
פרקליטות מרכז
ד"צ 01204
צה"ל

א.נ.,

הנדון: פציעתו של הי"ה קראג'ה

ת.ז. 5-97411511 מחלחול יליד 1925
על ידי חיילי צה"ל בשוק בחברון
תאריך האירוע: 17.6.97

1. מרשי, הי"ה _____ קראג'ה שבנדון, מילא את ידי לפנות אליכם כדלקמן:

א. בתאריך 17.6.97 בסביבות השעה 10:30 בבוקר, יצא מרשי מביתו בחלחול לכיוון השוק בחברון, על מנת לערוך קניות.

ב. בעוד מרשי הולך לתומו בעזרת המקל שלו ברח' באב אלזאווייה לכיוון השוק הישן של חברון, הבחין בקבוצת חיילים שעמדו ליד בית מרקחת ג'עברי.
מאחורי בית מרקחת ג'עברי, במרחק כ-30, ממוקמת התנחלות בית הדסה.

ג. מרשי המשיך בדרכו, ואז פתאום הרגיש במכה חזקה מאד במצחו. הוא קפץ מרוב כאב, צרח בקול רם ונפל על הריצפה. הוא הבחין בדם רב שירד ממצחו ולאחר מכן איבד את הכרתו.

ד. מרשי הועבר ברכב פרטי לבי"ח עאליה בחברון, ומשם הועבר באמבולנס לבי"ח אלאהלי בחברון.

ה. מרשי אושפז בבי"ח אלאהלי מתאריך 17.6.97 עד לתאריך 9.7.97 במהלך תקופת אשפוזו שם, הוא עבר שני ניתוחים בראשו.
במהלך אשפוזו נודע למרשי, שנער בן 13 בשם _____ נפצע גם הוא בראשו באותו זמן ובאותו מקום בו נורה.

ו. יש לציין שרק כעבור חמישה ימים מאז פציעתו חזר מרשי להכרתו.
עד עצם היום הזה הוא סובל מכאבי ראש חזקים ונדודי שינה.

2. אשר על כן, אבקשך להורות מיידית למצ"ח לפתוח בחקירת נסיבות פציעתו של מרשי.
כמו כן, אבקשך לעדכן אותנו בכל התפתחות בחקירה.
נשמח לסייע בתיאום פגישה עם מרשי לצורך גביית הודעתו.

בכבוד רב,

א/להכה

האלה ת'ורי, עו"ד

לוט: יפוי כוח

(מ.מ. 19026)

צ ב א	ה ה ג נ ה	ל י ש ר א ל
פרקליטות צבאית פיקוד מרכז		
טלפון:	03-5126481	
פקס:	03-5126485	
חק: ד- כללי	10501	
דצמבר	1997	14

לכבוד
אילנה לח
המוקד להגנת הפרט
רח' אבו עובדייה 4
ירושלים 97200

ג.נ.

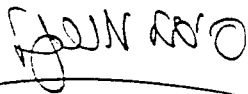
הנדון: תיקי המוקד מול פרקליטות מרכז.
שלכם: 11454 מיום 2.11.97

הריני לאשר קבלת מכתבך שבסימוכין, ולעדכןך כדלקמן:

- א. _____ קראג'יה - שלכם: 11454, שלנו ד-211 - טרם הסתיים בירורנו עם הגורמים הרלבנטים בנוגע לתלונה זו. עם סיום הבירור נעדכנכם.
- ב. _____ אבו חשיש - שלכם: 10613, שלנו ד-203 - בתאריך 27.10.97 נשלחה אליכם תשובת ביניים. כיום, אין בידינו עדיין ממצאים מפורטים המאפשרים קבלת החלטה סופית בעניין זה. לכשיתקבלו - נעדכנכם.
- ג. המנוח _____ זקזוק - שלכם: 8242, שלנו ד-209 - ברורנו העלה, כי לא נפתחה חקירת מצ"ח, ואולם אנו עורכים בירור בנוגע לשאלה האם הארוע נבדק באופן אחר.
- ד. _____ שאהין - שלכם: 3205, שלנו א-1004 - לאחר קבלת תשובה ממ"י, פנינו שוב לגורמים הצבאיים הרלבנטים לקבלת מידע מפורט יותר. טרם התקבל מידע זה.
- ה. ג'ודה, _____ והדאן _____ מגיד - שלכם: 8564, שלנו ד-208 - בירורנו העלה כי מצ"ח לא חקרו ארוע זה. טרם התקבל מידע מעבר לכך. לכשיתקבל - נודיעכם.
- ו. _____ אלבדוי - שלכם: 11305 - טרם התקבל במשרדנו תיק המצ"ח הנוגע לתלונה זו.
- ז. _____ טאה - שלכם: 5863, שלנו א-1073 - טרם התקבלה תשובת הפצ"ר לפנייתכם, לכשתתקבל - נעדכנכם.

2. לידיעתך.

בברכה,

סיגל משעל, רס"ן

סגנית פרקליט מרכז

יש/170

תאריך: 22.1.98

בתשובתך נא ציין: 11454

רשום
פקס: 03-5694370
טל: 03-5692911

לכבוד
תא"ל אורי שהם
הפרקליט הצבאי הראשי
רח' דוד אלעזר 6
הקריה
תל-אביב

תא"ל שהם הנכבד,

הנדון: הימנעות מחקירת תלונתו של _____ קראג'ה
שלכם: ד-221

1. _____ קראג'ה, עיתונאי בן 72, נפצע קשות בראשו מירי חיילי צה"ל בלב חברון בתאריך 17.6.97.
את תלונתו שלחנו לפרקליט פיקוד מרכז בתאריך 6.8.97 (עותק מצר"ב). ביקשנו מפרקליט המרכז להורות למצ"ח לפתוח בחקירת נסיבות פציעתו.
2. לבקשתנו להתעדכן לגבי הטיפול בתלונה, השיבה סגנית פרקליט המרכז בתאריך 14.12.97: "טרם הסתיים בירורנו עם הגורמים הרלוונטים בנוגע לתלונה זו".
3. עד היום לא הוזמן מר קראג'ה למסור הודעה לרשויות החקירה. לפיכך עלינו להניח, לצערנו, כי תלונתו אינה נחקרת.
4. הימנעות מלחקור תלונה חמורה זו (אם אכן לא התנהלה חקירה) כמוהה כזלזול בחייו ובגופו של המתלונן. כדור צה"לי למצחו שם קץ לחייו המקצועיים של עיתונאי ותיק ומוכר; זכותו לדעת משום מה נהרסו חייו ולדרוש מיצוי הדין, אם יש אשמים למעשה. השהיית החקירה במשך שבעה חודשים מאז הארוע מסכלת מראש את הסיכויים להגיע לבירור האמת.
5. אנא הודיענו מתי ניתנה הוראה לפתוח בחקירה ואם תלונתו של מר קראג'ה זכתה לחקירה כלשהי. אם לא מתנהלת חקירה בעניין, מדוע לא?

6. אודה לך על תשובתך ללא דיחוי היות ואנו שוקלים לעתור לבג"צ על מנת להבטיח את קיום החקירה.

בכבוד רב,

א"ל ירון אברם

אליהו אברם, עו"ד
מנהל המחלקה המשפטית

לוט: מכתבנו מתאריך 6.8.97 (בצירוף אישור קבלת דבר דואר רשום)

(מ.מ. 1998)

צבא ההגנה לישראל
מפקדת הפרקליט הצבאי הראשי
לשכת המפקד
ט"ל 03-5692911
חק: 20(31)ל"י 137
ט"ז בשבט התשנ"ח
12 בפברואר 98

עו"ד אליהו אברס -
המוקד להגנת הפרט

הנדון : תלונתו של קראג'יה
מכתבכם : 11454 מ- 22 ינו' 98

1. בעקבות תלונתו של _____ קראג'יה נערך בירור ראשוני עם הגורמים הצבאיים הרלבנטיים, וממנו עלה כי המתלונן אכן נפצע מפגיעת כדור גומי, במהלך הפרות סדר מסיביות באזור הישוב היהודי בחברון.

2. עם מיצוי הבירור, תישקל האפשרות להורות על פתיחה בחקירה פורמלית בנושא זה.

3. פרקליט מרכז יעדכנכם ישירות בדבר המשך הטיפול בתלונה.

ורד אמיר
ראש
סרן
הלשכה

העתק : פרקליט פיקוד מרכז

מוגבל

פרקליטות צבאית פיקוד מרכז
טלפון: 098-6481
פקס: 098-6485
חק: ד - כללי 3455
י"ז אייר תשנ"ח
מאי 1998 13

לכבוד
טלי גור
"המוקד להגנת הפרט"
אבו עוביידה 4
ירושלים 97200

ג.נ.,

הנדון: תיקי המוקד בטיפול פרקליטות מרכז.
שלכם: 11454 מתאריך 9/4/98

1. להלן התייחסותי למכתבכם שבסימוכין.
2. תלונתו של _____ קראגיה (שלנו: ד - 211, שלכם: 11454):
טרם נסתיים הבירור לגבי הנסיבות בהן נפצע המתלונן.
3. תלונת _____ אבו חשיש (שלנו: ד - 203, שלכם: 10613):
מבירור שנערך ע"י גורמי הפיקוד עולה, כי החיפוש בוצע ע"י שוטרי משטרת
ישראל וכי לא בוצעה כל התנהגות חריגה מצב חיילי הכח שהיה במקום.
4. מותו של _____ זקורק (שלנו: ד - 209, שלכם: 8242): רצ"ב מכתבנו מיום
7/4/98.
5. תלונת _____ שאהין (שלנו: א - 104, שלכם: 6205): נבקש לקבל פרוט של החומר
הנדרש לכם.
6. תלונתו של והדאן ומגיד (שלנו: ד - 208, שלכם 8564):
טרם הסתיים הבירור בנושא.
7. תלונת _____ אלבדוי (שלנו: ד - 206, 98-73(8), שלכם: 11305):
נתבקשה השלמת חקירה ממצ"ח, וזו טרם הסתיימה.

בברכה,

משה ינון,
פרקליט פיקוד מרכז

העתק

211 - ד
203 - ד
208 - ד
209 - ד
206 - ד